

MÉGIS

Az embereknek szükségük van segítségre, de ha segítesz, támadás érhet,

MÉGIS SEGÍTS!

(a calcuttai gyermekotthon faláról)

A Pátyi Római Katolikus Egyházközség Tanácsának tagjai elhatározták, hogy a millenium emlékére a katolikus temetőben egy emlékművet állítanak fel. Az emlékmű témájára korábban pályázatot írtunk ki, mely a MÉGIS-ben jelent meg. Az emlékművet, melyet Csák Attila pátyi szobrászművész készít el, egy kis kápolnában helyezzük el. A művész az anyagot felajánlotta, a munkadíj 300.000 Ft lesz. A mű témája a beérkezett ötletek alapján a következő: Szt. István király felajánlja Magyarországot a Szűz Anyának.

Az emlékművet előre láthatóan a templom védőszentjének ünnepén 2000. november 5-én Szent Imre napján avatjuk fel.

Eddig az egyházközség néhány tagja elkészítette az alapokat, és a jövő héten kezdődnek a további építészeti munkálatok. Az emlékhely épületének elkészítéséhez csak az anyagot kell megvenni, mivel néhányan elvállalták ingyenesen az összes munkát, ami nem zárja ki, hogy bárki bekapcsolódjon az építkezésbe. Az anyagköltség előre láthatólag maximum 200.000.- Ft lesz.

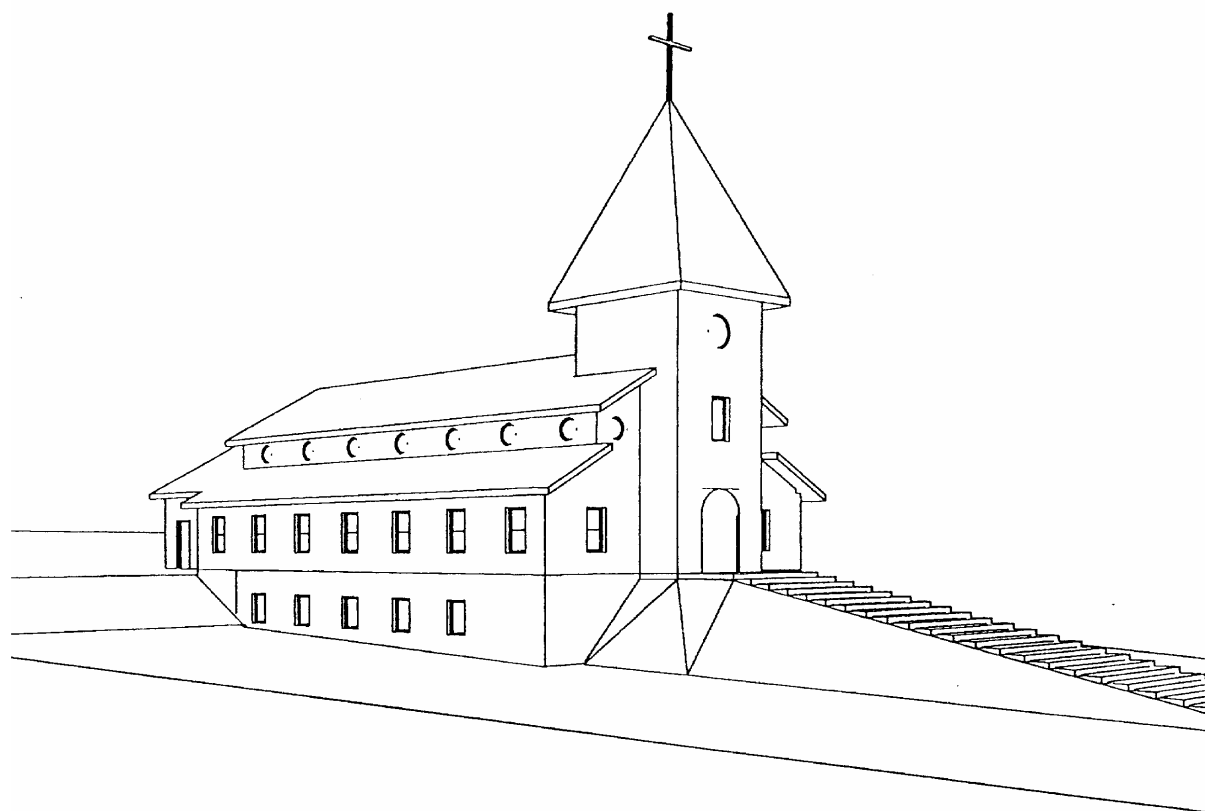
Minden kedves pátyi egyházközségi tagot kérünk, tegye magáévá a gondolatot, hogy a falunkban is legyen országunk védőszentjének, Szűz Máriának egy emlékhelye. A Szent Szűz oltalma alatt a történelem zűrzavaraiban, a szomszédos népek pusztító harcai és leigázásai ellenére is, ez a ma már kis nemzet mindig újjá tudott születni, noha mindenki azt hitte, eltüntethetik a föld színéről a magyarságot. Ajánljuk falunkat is a Szűz Anya oltalmában ebben a kétszeresen is ünnepi évben, hogy évszázadok múltán is keresztény emberek éljenek itt.

Akik legalább 10.000.- Ft-ot adományoznak az emlékhely megvalósításához, azok nevét az emlékhelyen meg fogjuk örökíteni.

Az adományokat dr. Sal Bélánál vagy Zsolnay Béla apát-plébánosnál lehet befizetni.

Páty, 2000. szeptember 1.

A MÉGIS legutóbbi számában az épülő templom alapkövetésének kapcsán a „templom-témakört” jártuk körbe különböző megvilágításban. A Szentírás alapján azt a történeti sorozatot követhettük nyomon, ahogy a zsidóknál oly nagy jelentőséggel bíró **kőtemplom** az újszövetségi és a későbbi kereszténység során egyre inkább jelképpé válik és helyét a **lelki templom**, az „élő kövekből épült lelki ház” (1Pt 2,4-5) veszi át. Ezt a vonalat tovább vezetve mostani számunkban a templomot alkotó közösségről – papról és hívekről – szeretnénk néhány gondolatébresztő írást közölni azt remélve, hogy épülő – mindkét értelemben vett – templomunk javára válik, ha a Szentírásra és az Egyház tanítására támaszkodva egy kicsit magunkra vonatkoztatva mélyülünk el ezekben a témákban. Bízunk benne, hogy ez még inkább segít abban, hogy pontosan megfogalmazódjon Bennünk, mit is szeretnénk, milyen is legyen a MI templomunk!

A KÖZÖSSÉG TÖRTÉNETE A SZENTÍRÁSBAN

Az ószövetségi papság

Az Ószövetségben a pap az istentiszteleti cselekményekre kiválasztott személy. A papi családok többnyire Lévi ill. Áron törzséből származtak. „...Öltöztess föl ...testvéredet, Áront, meg a fiait. Majd kend föl őket, avasd fel tisztükbe, és szenteld föl őket, hogy papjaimmá legyenek. ... Örök rendelkezés ez neki és utódainak.” (Kiv 28,41-43) A számkivetés utáni korban a papi hierarchia már teljesen kialakult: a tulajdonképpeni papok Áron utódai voltak, tisztük nemzetségen belül öröklődött; feladatuk a kultikus rendszabályok magyarázata, jóslás és a kultikus áldás volt. Másodrangú szolgálatokra alkalmazták a levitákat. Más népekhez hasonlóan az izraelitáknál is volt egy legfelsőbb pap. Ez a főpap naponta mutatott be áldozatot, beléphetett a templomban a szentek szentjébe, vagyis közvetítő volt Jahve és a nép között; ezenkívül mint a főtanács elnöke nagy politikai befolyással bírt.

Krisztus közössége

Krisztussal elavultak az ószövetségi törvények, s velük annak papsága is. Az Újszövetségben a voltaképpeni vezető Jézus, tőle kapják minden tekintélyüket a presbiterek =az őskeresztény egyházközségek elöljárói (a görög preszbiterosz szó jelentése: vén, legidősebb). Nem pusztán képviselői voltak Krisztusnak, hanem irányító szolgálatot teljesítettek az egyházközségek külső-belső felépítésében.

Az Újszövetség sosem egyesek épüléséről beszél, hanem mindig a közösség épüléséről, amelyet az épülettel hasonlít össze. „, Az Istentől nekem adatott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglévő kivül, amely a Jézus Krisztus. ” (1Kor 3, 10-11) Mindennek a közösség épülésére kell szolgálnia, pl. a Lélek adományainak:„, Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal. Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. ... Amikor összejöttek, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épületeket szolgálja! ” (1Kor 14, 3-4,16) ; és a kölcsönös intésnek: „, Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogy teszitek is. ” (1Tessz 5,11)

A keresztény papság későbbi kifejlődésénél nem ez az eszmény volt a döntő, hanem az ószövetségi papok példája. A Szentírásban még nincs különbség presbiterek és episzkoposzok között (Presbiterek, püspökök szolgálatba állítása Tit 1,5-9), de hamarosan kialakul az egyházi rend 3

szentségi fokozata, amelyet ma püspökségnek, papságnak és szerpapságnak (diakonátus) nevezünk.

A kegyelmi ajándékok sokfélesége
és a gyülekezet egysége

A nekem adatott kegyelem által mondom tehát közöttek mindenkinek: ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint. Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyan az a feladata, Úgy sokan egy test vagyunk Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai. Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is: ha prófétálás adatott, akkor a hit szabálya szerint prófétáljunk, ha valamilyen más szolgálat adatott, akkor abban a szolgálatban munkálkodjunk: a tanító a tanításban, a buzdító a buzdításban, az adakozó szerénységben, az előljáró igyekezetben, a könyörülő pedig jókedvvel.

Róm 11, 3-8

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSA A KATEKIZMUS SZERINT

Az egész Egyház papi nemzet. A keresztségnek köszönhetően minden hívő részesül Krisztus papságában. Ezt a részesedést a „hívek egyetemes papságának” nevezik. Erre alapozva és ennek szolgálatában létezik egy másik részesedés is Krisztus küldetésében; az egyházi rend szentsége által fölszentelt szolgálat részesedése, amelynek feladata Krisztus, a Fő nevében és személyében szolgálni a közösség kebelén.

A hivatali papság lényegileg különbözik a hívek egyetemes papságától; mert szent hatalmat ad át, a hívek szolgálatát biztosítandó. A fölszentelt szolgák Isten népét tanítva, az istentiszteletet végezve, és a lelkipásztori irányítást ellátva szolgálnak.

A PAPSÁGRÓL

Régi hagyomány, hogy Péter-Pálkor kezdődik az aratás. A papokat is e napon vagy e tájban szentelik s, indítják az aratásba, mert: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásába. (Szt. Máté 9.) Jézus mikor látta a tömegét; megesett rajta a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Az Egyház nem képzelhető el pap nélkül, s Krisztus óta egyfolytában ostromolják az Urat aratókért, mert a pap beletartozik életünkbe, mint az eke, mint mennybolton a csillag s mint koporsó, mit földbe temetnek. Beleépülnek a magyar valóságba is, mert az Isten nemcsak hitet adott nekünk, hanem nyelvet is, a nyelv mellé hazát s mindkettőt vállalnunk kell, ha élni akarunk. Szomorú jelenségek érkeznek a központokba: vannak helyiségek; amelyek évente csak egyszer látják papjukat, ahol a pap távozásával az öröklámpa egész évre kialszik s közben az elhalók hiába kíváncsognak a szent útravaló után. A pap közvetíti az Egyházban Krisztus minden kegyelmét s pap nélkül nincs keresztség, nincs Egyház, nincs tabernákulum, nincsenek lelkiéletre nevelő szentségek.

Időről időre revideálnunk kell a papokról vallott felfogásunkat. Mennyi gúny és rágalom a léhák részéről. Mennyi téves ítélet tárgya még a jóindulatúak részéről is. Nietzsche "gonosz törpéknek" nevezi. Igaz, hogy a pap nem olyan szeplőtelen, mint Mestere, de azért az ellene emelt vádak 90 %-a rágalom. vagy a tények elferdítése. Nincs keserűbb kehely a pap számára mint a hálátlanság, a megalapozatlan vád , amikor évekig tartó fáradozás után követ emelnek rá. Ha mégis akadna nyomós ok ellene, szívleljétek meg Szent Ágoston szavait, amiket magáról mond. „Ágoston a katolikus Egyház püspöke hordozza az ő batyuját és Istennek kell majd arról számot adnia. Ha nem teszem azt, amit mondom, ne kövessetek engem, de ne szakadjatok ki a katolikus közösségből!" Ha a pap néha hibázik, azt kőbe vésik, érdemeit homokba írják.

Küldöttség ment a püspökhöz. Mi a panasz? Mindig ugyanazt prédikálja! - Ez unalmas lehet. Megkérdezte a küldöttség tagjaitól: mondanák el nekem is, mit prédikál? A küldöttség tagjai zavarba jöttek s elnémultak, semmi sem jutott eszükbe. A püspök ezt mondta:
-menjenek haza s hallgassák tovább. Ha majd el tudják mondani, magam is elhelyezem őt.

Ne feledjük az eltelt 40 évet, hogy milyen bensőségesen ragaszkodott a mi népünk papjaihoz, püspökeihez, akiket az üldözés, fogház, rendőrruralom a szent ügy vértanúivá tett. A pap Krisztus arcát tükrözi vissza; ő a második Krisztus, „cleros" = kiválasztott a sok ezer közül. Az Úr kiemelte az emberek közül, reverendát adott reá, amit tisztelni kell. Megboldogult rendfőnököm mondotta,

ha civilben végig mész egy ismeretlen falu utcáján, minden kutya megugat, de ha egyházi-öltözetben vagy, a jóhiszeműek illedelmesen megsüvegelnek. Az emberek közti jelenlétemmel tanúságot teszek az odafenn valóról, az Istenről.

Tőlünk nem keveset várnak. Sajnos elterjedőben van az az irányzat, hogy minél kevésbé papi módon jelenik meg, annál közelebb kerül a világiakhoz. Ez nem igaz. Benne élünk ugyan a világban, de nem úgy, mint a világ. A pap a világban az abszolút Istennek a tanúja. Isteni titkok megbízottja. (1 Kor.4) Egyetemes ember, aki mindenkié, nem tartozik semmiféle politikai ágazathoz, pártok felett áll s ezért összeköti az embereket egymással. Így lesznek pásztorok. A pap ellentmondásos jel a világban, akárcsak Krisztusa. Tépik jobb és bal felől, húzza a menny, húzza a föld; azaz keresztre feszített.

Tudatában kell lennie hívőnek és papnak egyaránt annak a magasztos feladatnak, amit egy pap betölt. Az angyalok hódolattal veszik körül az oltárt, mert tudják, hogy a pap méltósága nagyobb, mint az övéké. Assisi Szent Ferenc mondotta, hogy ha találkozna egy angyallal és egy pappal, először a papnak csókolna kezet, mert az angyalok csak imádják az Istent , a papok pedig nap-nap után a földre hozzák. Ez a szemlélet egyaránt kötelez mindenkit. Ha az Úr Jézus körüljárna manapság a világban, fájdalmasan tapasztalná, hogy itt is, ott is pásztor nélküli nyájra találna, vagy Lelkipásztorok helyett béresek, vagy szekták hangadói állanak a nyáj élén, kik önmagukat legeltetik. Nekik szól a próféta szemrehányásé: a tejet megettétek, a gyapjával ruházkodtatok. Akik azt hiszik, hogy nem ő van a nyájért, hanem a nyáj van őérettük. Jaj Izrael pásztorainak, kik önmagukat legeltetik.(Ezekiel próféta).

Lehet-e a jó pásztor szívét szebben jellemezni: tekintete részvétellel simul ezekre a fáradt, sápadt emberekre s ajkára tódulnak a szavak: Szánom a sereget, mert nem bírom elhagyatottságukat. Tegyük fel egy kérdést papjainkhoz is: Tedd a kezedet a szívedre, ha az isteni Mester a te lefelé menne s végig tekint nyájadon, nézz az arcára s olvass rajta: örömtől sugárzik-e, vagy a szomorúság árnyékolja be az arcát; e szomorú panasz hangzik el ajkáról: szánom a sereget, melynek ilyen pásztorai vannak!

Egy világi keresztény írta: én nem várok a paptól teológia tanítást, amikor a szószékről szól hozzám. Azt várom tőle, hogy izzóvá tegye szeretetemet. Azt akarom, hogy amire kimegyek a templomból, szívélyesebbé váljak az emberek előtt. Egy magas politikus sokat hallott Vianney Szent Jánosról, az első szentté avatott plébánosról. Kíváncsiságból elment Ars-ba. Meghallgatta a plébános prédikációját s megrendülten távozott. Kísérője megjegyezte: Ugye gyenge volt a prédikáció? Éppen ellenkezőleg! Eddig vagy a, prédikáció, vagy a prédikáló

személye nem tetszett. Most azonban kezdek én nem tetszeni magamnak!

Jó híveknek jó papjaik vannak, mert együtt éreznek, együtt gondolkoznak s egymást vállvetve segítik, mint az izraeliták Mózeset. Mikor a papjuk szentmiséjében a falú fölé emeli Krisztus megtör testét, kétfelől tartják az ég felé nyújtott karjait, hogy Isten továbbra is itt maradjon ebben a szomorú világban.

Imádkozzatok papi hivatásokért, de főképp adjatok jó papokat! X. Szent Pius pápának az édesapja mondotta halálos ágyán a fiának: Beppi, légy jó pap! Faulhaber bíboros mondotta: az a család, amelyik egy papot ad az Egyháznak, többet jelent, mintha templomot épített volna. . . '

Olaszországban egy Lu nevű községből 500 pap és szerzetes került ki. Nem volt papjuk s ezért 8 vallásos édesanya elhatározta, hogy vasárnap délutánonként összegyűlnek imádkozni papi hivatásokért. 10 évig nem volt foganatja. Méltán jegyezte meg XI. Pius: Adjatok nekem hívó, imádságos édesanyákat és megújítom Krisztusban a világot.

Kedves szülők! Ha előtökbe áll tűzben lángoló szemekkel fiatok és bejelenti, nálam járt az Úr, meghívott és .nekem mennem kell a szolgálatára, akkor lássátok meg a ragyogó szemek mögött Krisztus jóságos arcát, aki nem azt kérdezi fiaktól, hogy sokat tanultál-e, értesz-e a matematikához, a komputer kezeléséhez, hanem csak ezt: Fiam, szeretsz-e engem, jobban ezeknél; tudsz-e értem többet dolgozni? Akkor szó nélkül bocsássátok el, hogy benne és általa Isten titeket is megáldjon.

Addig nem lesz baja világon, míg vannak az égből jött Szeretetnek lekötöztetett képviselői, kik felvállalják az áldozatos munkát, amit az úr szolgálata jelent. Lesz még ünnep a világon, majd ha elfárad a vész harangja s a viszály elvérzik a csatákon, akkor jöjjön el Noé bárkája, amely egy új világot zár magába. Az a társadalom, mely az új világ építéséből kizárja a papságot homokra építi házát.

P. Bíró Antal. OFM.

Szentmisék rendje:

Vasárnap 9⁰⁰

Szeptember hónapban hétköznap nincs szentmise.

Szept. 3. 9 óra Veni Sancte, tanévnyitó szentmise

Szept.9. szombat 8⁰⁰-1200 Szentségimádás lesz. 8⁰⁰-8³⁰ és 11³⁰-12⁰⁰ közös kezdő ill. záró imádság, a délelőtt folyamán csendes egyéni tiszteletadás az Oltáriszentség előtt.

Az elsőáldozás várható időpontja: október 22-e vasárnap, a 9 órai szentmisén.

Elsőáldozási felkészítés csütörtökönként 17⁰⁰-18⁰⁰-ig a plébánián lesz; első alkalom szept. 7-e.

A hitoktatás október hónapban kezdődik. Jelentkezni a vasárnapi misék után a sekrestyében lehet Karvázyné Leveleki Gyöngyvérnél.

Temetés esetén Budavári Zoltánt, vagy László Erzsi nénit kell értesíteni, amíg Béla atya szabadságát tölti.

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912